Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адмініс.рація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франковани.

Рекламаціи неопечатани вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
за цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 274. Пятниця 6 (18) грудня 1891. Рôкъ I.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ стояло на порядку дневнôмъ друге читане закона фінансового. Замѣсть занедужавшого пос. Бѣлиньского реферувавъ Пленеръ, котрый зазначивъ радôстный фактъ, що мимо повнои свободы слова въ Палатѣ буджетъ залагоджено ще передъ Новымъ рокомъ. Обава опозиціи не оправдалась, бо скорочене поступоване довело до успѣху.

Пос. Ґреґръ заявивъ, що вôнъ и его товаришѣ політичнѝ будуть голосувати противъ закона, бо до пануючои теперь системы правительства мають недовѣріе и обуренѝ на неи. Бесѣдникъ вказувавъ на тягары, якѝ народъ ческій поносить для державы, и пôдносивъ давнѝ жалѣ Молодочехôвъ та казавъ, що правительство такъ поступае, якъ колибъ хотѣло Чехи, той найбôльше експонованый край, приготовити для анексіи прускои. Бôльша часть народу ческого чуе ся якъ бы въ неволи вавелоньскôй. Принятє Є. Вел. Цѣсаря въ Празѣ дало доказъ льояльности и привязаня того народу до Найв. Династіи. Народъ ческій не жадае нѣчого бôльше, якъ лишь рôвноуправненя своеи мовы, котру тяжко покривджено розпорядженемъ зъ лютого 1890 р. Вôдновлене ческого права державного не було бы нѣякъ ослабленемъ державы, а самостôйнôсть ческого народу вийшла бы лишь на щастє монархіи и Династіи. Замѣсть отже заспокоити ческій народъ пôддержуе ся въ нѣмъ лишь неприхильнôсть. Ненависть противъ державы робить лишь незноснымъ той ланцъ, якій вяже народъ зъ державою. [Віцепрезидентъ Хлюмецкій завôзвавъ бесѣдника якъ найострѣйше до порядку за слова: „ненависть противъ державы“ (Голосы Молодочехôвъ: „Противъ правительства“) и за слова: выбôръ ческого короля въ 1526 р. бувъ бы выпавъ инакше, коли бы предки були знали, що народнôсть и языкъ будуть колись нарушенѝ]. Ґреґръ закôнчивъ остаточно свою бесѣду завôзванемъ, щобы держава заключила миръ зъ народами на пôдставѣ справедливости. Бесѣду Ґреґра приняли Молодочехи грôмкими оплесками.

Пос. Лінбахеръ выступивъ яко Австріецъ и Нѣмець противъ многихъ высказôвъ Ґреґра и обговорювавъ вôдтакъ заповѣджену реформу податкôвъ, домагавъ ся заведеня податку біржевого, податку вôдъ купонôвъ, полекшѣ въ податкахъ ґрунтовыхъ, домовыхъ и зарôбковыхъ и сказавъ, що то ще пытане чи держава повинна давати запомогу товариству плавбы по Дунаю, коли оно економічно есть непевне. Бесѣдникъ повитавъ радôстно новѝ угоды торговельнѝ, бо они довели до згоды на широкôмъ поли, на котрôмъ доси навѣть політичнѝ приятелѣ уважали себе ворогами. Щобы зъ того були великѝ матеріяльнѝ користи, то вôнъ того не видить и не може пôдносити для того оклику тріюмфу разомъ зъ другими; зъ політичного взгляду бере однакожь участь въ тôй радости и мае надѣю, що економічнѝ интересы краѣвъ альпейскихъ будуть на будуче бôльше увзгляднени. Бесѣдникъ вытикавъ вôдтакъ хибы угоды що до заразы на худобу зъ Нѣмеччиною и жадавъ, щобы всхôдна и полуднево-всхôдна границя була замкнена для привозу худобы. Наконець жалувавъ ся бесѣдникъ на вôдносины авансовѝ въ політичнôй службѣ, на невôдповѣдане на интерпеляціи зô стороны міністрôвъ и высказавъ бажане, щобы всѣ Нѣмцѣ въ Австріи сполучили ся въ одну партію народну въ интересѣ робôтныхъ людей и полагодженя социяльного пытаня въ дусѣ християньскои любови ближнього. *(Оплески зъ центра).*

Пос. Ферянчичь домагавъ ся повного рôвноуправненя всѣхъ народôвъ въ Австріи, обговорювавъ вôдносины въ Краинѣ и жалувавъ ся на поступоване зъ товариствомъ им св. Кирила и Методія въ Каринтіи и Краинѣ, зъ словеньскимъ товариствомъ ґімнастичнымъ въ Горицiи и на упослѣджуване словеньского языка въ судахъ и школахъ. Бесѣдникъ завзывавъ ческихъ пословъ, щобы они спôльно поступали зъ Словенцями, але не похвалявъ похвалу Ґреґра, высказану Мадярамъ и сказавъ, що жаль Ґреґра на гнетъ Нѣмцѣвъ есть неоправданый, о скôлько розходить ся о Нѣмцѣвъ и консерватистôвъ и длятого то Словенцѣ стоять зъ Нѣмцями консерватистами въ звязи. *(Оплески зô стороны Словенцѣвъ и центра).*

Пос. Рольберґъ повитавъ новѝ угоды яко заведене сталого стану въ середнôй Европѣ и домагавъ ся коммасаціи ґрунтôвъ.— Пос. Ґрегорецъ жалувавъ ся на упослѣджене народностей и доказувавъ, що теперѣшна система подвôйного, нѣмецко-мадярского централізму, не дасть ся перевести супротивъ чимъ разъ бôльшои силы и солідарности славяньскои. Многѝ урядники не знають словеньского языка. Пôдчасъ гостины Цѣсаря въ Ціллі держано Словенцѣвъ здалека, щобы можна було зробити нѣмецко-національну демонстрацію. Бôльшôсть славяньска не хоче нѣмецко-централістичнои державы ґр. Таффого.

На святого Николая.

Написавъ Каміль Лємоніє.

(Конець.)

Наразъ отворивъ панъ-отець дверѣ вôдъ краму та ставъ говорити до Жанса и его жѣнки, котрѝ якъ разъ числили грошѣ, що черезъ день уторгували:

— То я, мои любѝ! Добрый-вечеръ, панѣ Жансова! Прийшовъ подивити ся, що порабляе наша „польна цвѣтка“, чи посклала свои панчошки на припѣчокъ.

— Ахъ, то вы панъ-отченьку! — вôдозвавъ ся Жансъ та выймивъ люльку зъ губы и завѣвъ священика до маленькои комнатки побôчь крамницѣ. — Тожь то бабуся будуть тѣшити ся, що вы зновъ до насъ зайшли.

Въ тôй хвили отворили ся дверѣ десь на горѣ а бабуся закликала дуже голосно на Жанса:

— Ходи-ко чимъ скорше на гору!

— Ахъ! — вôдозвавъ ся Жансъ. Донечка хоче, щобы я заедно коло неи сидѣвъ та говоривъ ѣй о св. Николаю. Ой, то наше золото! Просимо, панъ-отче, будьте ласкавѝ!

— Исусе мôй! — говорила бабуся, коли они прийшли на гору. — Дитина разъ-у-разъ зрывае ся та хоче бѣчи на торговицю!.... Ой, панъ-отче!

Дѣвчатко лежало тутъ зъ широко отвореными очима, нѣчого не видѣло, лишь все дивило ся на вôкно.

— Моя ты дитинко, крикнувъ Жансъ якъ шаленый и прикрывъ зновъ дитину перинкою. Дѣвча примкнуло злегенька оченята та зновъ задрѣмало; а всежь таки маленкими рученятами, прозорыми якъ та порцеляна, за котрою горѣла поломѣнь лямпы, розкидало въ горячцѣ по подушечцѣ.

— Будьте лишь спокôйнѝ, Жансъ, — вôдозвавъ ся панъ-отець и положивъ ему руку на плече. Але Жансъ стовпомъ вдививъ ся въ свою дитину и не чувъ нѣчого.

Дѣвча почало вôдтакъ легонько порушати губами якъ бы дуже по тихоньки розмавляти зъ кимсь далеко, тамъ далеко.... а на конець сказало таки зовсѣмъ на голосъ:

— Я „польна цвѣтка“, донька пекаря Жанса на торговици....

Въ однôй хвили замовкло, але вôдтакъ зновъ почало:

— Добрый день.... грала ся... ляльочками.... Ой якъ же то красно!

Голосокъ еи звенѣвъ, якъ мягонькій придушеный звукъ бандурки и при тôмъ, коли говорила, проявляла ся на еи губонькахъ легенька усмѣшка подôбна до тои слабо освѣтленои хмарки, що розплываесь на вечѣрнôмъ небѣ. Мала еи ручка добула ся зъ пôдъ перинки и она кивала нею, якъ колибъ кого витала, або якъ колибъ говорила байку зъ памяти та казала: Добрый-день, панѣ вороно!

По тôмъ ажь за пôвъ години, дитина зновъ пробудила ся.

— Небувъ ще у насъ? — спытала ся.

— Нѣ, не бувъ, душечко, — вôдповѣвъ Жансъ. Прийде ажь по опôвночи.

— Ой, якъ же то ще довго. Але вôнъ приходить зъ дуже, дуже далека и его осликъ вже десь дуже утомивъ ся. Таточку, приставте стôльчикъ св. Николаеви, абы собѣ спочивъ, а вôдтакъ не забудьте и на ослика та дайте и ему спочити.

— Зроблю такъ, дитинко, зроблю, – сказавъ Жансъ. Приставлю ему то велике, красне крѣсло, знаешь, то, що на нѣмъ сѣдае тѣтка за кождый разъ, коли до насъ прийде.

Около одинацятои години зôйшовъ Жансъ на долину, щобы приладити подарунки для своеи недужои дитины. Купивъ бувъ для неи красну ляльочку зъ великими синими очима и зъ кучерявымъ волосемъ, жовтымъ якъ масло, а крôмъ того колысочку, выстелену голубымъ атласомъ. За то все заплативъ ажь пятнацять франкôвъ.

Ляльку положивъ до колыски, а еи шовковый плащикъ, суконочку и червоный капелюшокъ — всю одѣжь ляльки вложивъ до скринки. Ажь самъ до себе усмѣхавъ ся, коли подумавъ, якъ буде тѣшити ся его дитинка, якъ она зрадѣе — здоймивъ вôдтакъ черевики и два разы сходивъ тихенько на пальцяхъ, щобы то все позносити на гору.

А дитина все ще спала.

(Голосы зъ лѣвицѣ: Ага!) Закидъ робленый Славянамъ австрійскимъ, що они ширять політичный панславізмъ, єсть неоправданый, але рѣчь певна, що обходити ся зъ Славянами яко пôддаными другого ряду, то рѣчь небезпечна. Дуалізмъ подѣливъ народôвъ на пануючихъ и такихъ, надъ котрыми другѝ папують. Бесѣдникъ домагавъ ся новои формы державы, котра бы давала можность всѣмъ народамъ працювати спôльно для вôтчины.

Кн. Кароль Шварценберґъ высказавъ именемъ ческихъ властителѣвъ бôльшои посѣлости и всѣхъ Чехôвъ неналежачихъ до молодоческого клюбу обурене зъ оскорбленя патріотичного чувства через Ґреґра. При выборѣ короля 1526 р. було мотивомъ переконане, що тымъ оснує ся добро ческого народу. То чувство єсть и до нинѣ, а за каждый разъ, коли Чехи вôдъ него вôдступили, то вышшло лишь на шкоду народови. Побѣда дому Габсбурґôвъ на Бѣлôй горѣ була лишь щастємъ для ческого краю и для Чехôвъ. (Вашатый: То пытане!) Всѣ мусять дивити ся на розвôй цѣлои державы и зъ любовію до Австріи та непорочнымъ патріотизмомъ. (Вашатый: Не давайте намъ науки о патріотизмѣ!) Бесѣдникъ каже, що знає ческій народъ, а той не подѣляє ненависти до цѣлои державы. Чехи мають баженя и жаданя; але тѝ ще не управнюють Ґреґра до показуваня, куды ческій народъ має звертатись, чи шукати союза зъ нѣмецкимъ сусѣдомъ, чи може зъ пôвнôчно-вехôднымъ. Загальна радôсть ческого народу пôдчасъ цѣсарскои гостины, єсть найлѣпшимъ доказомъ промавляючимъ противъ Ґреґра. Острѣйшій тонъ шкодить ческому народови. (Грôмкі оплески; на лавахъ молодоческихъ неспокôй и невдоволене). — По сѣмъ перервано дебату.

Справы краєвѝ.

(Збôльшене числа пословъ соймовыхъ зъ мѣстъ Львова и Кракова и признане голосôвъ вірильныхъ). Въ наслѣдокъ петицій львôвского товариства політехничного о надане вірильного голосу каждоразовому ректорови політехничной школы; петиціи тогожь самого товариства о признане испытованымъ технікамъ права выбору зъ титулу особистои кваліфікаціи; дальше петиціи громады Подґуже о надане єй права выбору окремого посла до Сойму, вкôнци краєвого товариства купцѣвъ и промысловцѣвъ у Львовѣ о змѣну соймовои ординаціи выборчои въ напрямѣ збôльшеня пословъ зъ куріи мѣстъ, поручивъ Соймъ Выдѣлови краєвому ще въ 1887 р. розслѣдити потребу змѣны соймовои ординаціи выборчои и предложити вôдповѣдне справоздане. Выдѣлъ выготовивъ справоздане и предкладавъ єго въ р. 1889 и 1890, але Соймъ єго не полагодивъ. Теперь рѣшивъ Выдѣлъ краєвый поновити своє справоздане, оперте на новыхъ даныхъ, що до залюдненя деякихъ мѣстъ пôсля послѣдного спису въ 1890 р. Зъ порôвнаного выказу 15 мѣстъ бôльшихъ що до залюдненя, податкôвъ и числа выборцѣвъ зъ 1889 р. показало ся, що у Львовѣ и Краковѣ число мешканцѣвъ въ двоє збôльшило ся и такожь и сума податкôвъ значно збôльшила ся. Выдѣлъ краєвый выказує, що Львôвъ въ вôдношеню до загальнои сумы податкôвъ зъ цѣлого краю платить 15·9% тои сумы, а Краковъ 4·7%, отже разомъ 18·6%.— Тымчасомъ зъ помѣжь 141 выбраныхъ пословъ Львовъ має 4, Краковъ 3, разомъ 7; отже на Львовъ припадає около 3%, на Краковъ 2%, а на оба тѝ мѣста лише 5% загального числа пословъ.

Длятого Выдѣлъ краєвый думає, що помноженє пословъ зô Львова о двохъ а зъ Кракова о одного належить ся тымъ мѣстамъ зовсѣмъ справедливо. Въ прочихъ 13 мѣстахъ, що мають право выбирати посла, пôсля гадки краєвого Выдѣлу, нема причины змѣняти дотеперѣшнои ординаціи.

Таксамо що до иншихъ мѣстъ, котрѝ на пôдставѣ приросту числа населеня и оплачуваныхъ податкôвъ могли бы мати право выбору окремыхъ пословъ до Сойму, рѣшивъ краєвый Выдѣлъ на теперь вздержати ся зъ предложенемъ внесень, бо сѝ мѣста належать до тыхъ 30 мѣстъ, для котрыхъ въ роцѣ 1889 выдано окремый законъ громадскій и для котрыхъ, пôсля ухвалы соймовои, має выдати ся нова громадска ординація выборча. Выборча ординація соймова въ богато случаяхъ опирає ся на приписахъ громадскои ординаціи выборчои, — отже краєвый Выдѣлъ уважає, що передъ ухваленємъ ординаціи для тыхъ 30 мѣстъ завчасно признавати декотрымъ зъ тыхъ мѣстъ право выбору посла до Сойму. До такихъ мѣстъ можна зачислити: Подґурже, Бережаны, Золочѣвъ, Городенку, Снятинъ, Бучачь, Бохню и Городокъ.

Вкôнци понавляє краєвый Выдѣлъ жаданє признаня вірильныхъ голосôвъ въ Соймѣ кождочасному ректорови політехнічнои школы у Львовѣ а також кождочасному презесови краківскои Академіи наукъ.

Що до Презеса Академіи наукъ пôднѣсъ краєвый Выдѣлъ, що попри признанє вірильныхъ голосôвъ ректорамъ университетôвъ належить ся такій голосъ безсумнѣвно предѣдателеви найвысшои институціи науковои, котра надає напрямъ умысловому у насъ рухови та котра заживає загальнои поваги не лишь въ краю але и заграницею.

Хто єсть Шадурнъ?

Обговорюючи вчера нову ситуацію, въ якôй знайшла ся Болгарія супротивъ Франціи черезъ выдаленє французского кореспондента, Шадурна, высказали мы поглядъ, що фактъ сей мабуть не доведе до якоись дальшои запутанины, бо Франція анѣ не схоче анѣ не зможе боронити нѣбы то нарушенои своєи чести народнои. Франціи ходило — якъ мы то вже сказали — головно о то, щобы мати нагоду заманіфестувати супротивъ Россіи таке саме становище въ Болгаріи, якого придержуєсь Россія, а Шадурнъ подавъ до того якъ разъ добру нагоду. Чи то було зъ горы вже такъ умовлено, чи стало ся припадково, не можемо сказати; але минувшôсть Шадурна, якъ то заразъ побачимо, не дає поруки, щобы ся справа була зовсѣмъ чиста и була лишь выплывомъ случайного не порозумѣня політичного.

Хтожь то єсть той Шадурнъ, котрый теперь ставъ славный и черезъ котрого французке правительство ажь зôрвало зносины зъ Болгаріею? Єсть то сынъ учителя танцѣвъ, котрый бувъ насамперeдъ кельнеромъ, а котрого опôсля кн. Александеръ Батенберґскій сподобавши собѣ, казавъ выховувати и учити. Кн. Александеръ зробивъ бувъ єго своимъ секретаремъ для справъ особистыхъ и тогди то Шадурнъ дôставъ бувъ приступъ до княжои палаты. По уступленю кн. Александра удававъ Шадурнъ, що нѣбы то выступає въ оборонѣ бувшого свого покровителя противъ кн. Фердинанда. Перша справа, за котру єго постановлено выдалити зъ Болгаріи, було справоздане зъ балю, котре было дуже злобно написане; але тогди репрезентанты Румуніи, Италіи и Франціи вставили ся за нимъ, а коли вôнъ ще и міністрови Грекову обѣцявъ залишити дальшѝ напасти, позволено єму оставатись и дальше въ Болгаріи. Зъ того, що репрезентанты Италіи и Румуніи вставляли ся за нимъ, выдумавъ вôнъ собѣ нове уґрупованє державъ, некористне для Болгаріи и ставъ опôсля доносити до ґазетъ о концентраціи войска въ Болгаріи, о атентатахъ на Стамболова та о мученю арештованыхъ заговôрникôвъ. То обурювало всѣхъ и навѣть такѝ люде, якъ віцепрезидентъ собраня и бурмистръ Софіи, стали говорити: Якъ то, той чоловѣкъ, що не

— Хотѣвъ бы и я видѣти, якъ она буде радувати ся, коли пробудить ся, — казавъ панъ-отець — и длятого хиба ще зажду трохи.

Але то не була правдива причина, задля котрои панъ-отець хотѣвъ ще трохи пôдождати.

Вôнъ выймивъ зъ кишенѣ свôй молитвенникъ и ставъ коло лямпы читати молитвы зъ него, киваючи злегонька губами. Але вôдъ часу до часу споглядавъ вôнъ на сплячу дитину, замкнувъ книжку встромивши палецъ мѣжь картки, абы не загубивъ мѣсце, де читавъ, и думавъ собѣ:

— Господи Боже, змилуй ся надъ тыми бѣдными людьми!

III.

Вже надходила пôвнôчь, коли дрѣмаюче дѣвчатко почуло якійсь тупôтъ въ хатѣ, отворило оченята та спытало, чи то не осликъ св. Николая такъ бѣжить та тупотить.

А Жансъ, хочь знавъ добре, що то хлопцѣ въ пекарни, поднявъ свои мукою обсыпанѝ брови въ гору, нѣбы то вôнъ такъ уважно слухає, а вôдтакъ сказавъ, що таки направду чує, що то осликъ такъ тупотить.

— Заразъ переконаю ся! — сказавъ вôнъ и приложивъ ухо до дверей, нѣбы то надслухує, а вôдтакъ вышшовъ и вернувши борзо назадъ, зъ радôстнымъ лицемъ вôдозвавъ ся ще зъ долины:

— Бувъ вжетутъ, серденько, бувъ! Ось, що тобѣ принѣсъ.

А коли вôдтакъ вôйшовъ назадъ до комнаты, то нѣсъ крѣсло, на котрôмъ бувало сѣдала тета, коли приходила до нихъ въ гостину, а на крѣслѣ була колысочка, лялька, скринка зъ одежею, св. Николай зъ тѣста и цукру и тарѣлка цукоркôвъ.

— Спаси-Богъ, спаси-Богъ, св. Николаю! — кликавъ вôнъ ще зô сходôвъ въ долину. — Наша панночка казала тобѣ красненько подякувати.

Коли дитинка побачила хорошеньку ляльочку та колысочку, усточка єи стягнули ся въ усмѣхъ невысказанои радости.

Жансъ показавъ єй ще на слѣды зъ пороху на крѣслѣ, що самъ бувъ на нѣмъ зробивъ, ступивши ногою, та казавъ:

— Ось, подиви ся, це слѣды вôдъ копытъ ослика; такій пустый, що самъ ступивъ передными ногами на крѣсло.

Але дитинка скоро по тôмъ схилила знову головку якъ той корчикъ галузку, що єи пришибъ камѣнь, на подушку, та стала такъ бѣленька якъ и та подушка; замкнула оченята и знову заснула, зъ миленькимъ усмѣхомъ на устахъ, котрый и въ снѣ єи не покидавъ. Въ комнатѣ зробилось такъ тихо, що ажь душно и сумно стало. Годинникъ въ крамници выбивъ першу годину; на сусѣднôмъ подвôрю завивъ песъ глухимъ та жалôстнымъ голосомъ.

— Панъ-отченьку! То на якесь нещастє! — вôдозвалась Жансова мати.

— Здаймо ся на волю того, въ котрого рукахъ доля всѣхъ спочиває! — вôдповѣвъ єй панъ отець, успокоюючи єи та пôднѣсъ очи свои до неба.

И знову зробило ся тихо, настала глубока тишина доокола великои постелѣ, на котрôй дрѣмала дума цѣлого дому. Зъ надворки бились пласточки снѣгу объ вôкна, мовъ легонькѣ маянє крилець птаха, що хоче влетѣти до комнаты. Жансъ дзвонивъ зубами, якъ колибъ єго дрожь взяла.

Бабуся, що сидѣла коло печи, здрѣмала ся зъ окулярами на носѣ, та пустила на подолокъ дроты, котрыми робила панчоху. Але анѣ отецъ анѣ мати дитины й не подумали о спаню; стояли коло постелѣ та заломивши руки навѣть не важились споглянути одно на друге, бо не хотѣли, щобы одно видѣло сльозы другого.

Панъ-отець заломивъ такожь руки и подумавъ собѣ: „Вôддыхъ небожатка, то нѣбы голосъ дзвôнка, що єго несе вѣтерець краємъ лѣса, а котрый чимъ разъ бôльше ослабаючи, вѣщує, що дзвôнокъ незадовго перестане вже дзвонити“.

Дѣвчатко вôддыхало теперь вже такъ тихонько, що въ хатѣ не було вже нѣчого чути лишь шумъ въ горѣючôй лямпѣ и тяжкій вôддыхъ бабусинъ. Колижь добра старуха пробудила ся, здивувала ся насамперeдъ дуже, що панъ-отець ще тутъ сидить, але коли бабуся побачила Жанса и матѣръ коло постелѣ на колѣнахъ, выймила свою красу хусточку

давно тому бравъ вôдъ насъ грошѣ на напивокъ, смѣє теперь таке писати? Конець остаточно бувъ такій, що Шадурна выдалено.

Майже вся праса европейска єсть теперь того погляду, що сей конфлікъ болгарского правительства зъ францускимъ не доведе до нѣякихъ бôльшихъ запутанинъ політичныхъ.

Переглядъ політичный.

Wiener Ztg. оголосила вже Найвысшу санкцію ухвалъ спôльныхъ Делеґацій.

Въ парляментарныхъ кругахъ суть тои гадки, що буджетова розправа закôнчить ся завтра, т. є. въ пятницю, и Палата розъѣде ся вôдтакъ на ферії Рôздвяні, котрî будуть тревати ажь до 5 сѣчня. Палата панôвъ полагодить буджетъ въ слѣдуючôмъ тыждни.

Угорскій міністеръ справъ внутрѣшныхъ возвавъ обѣжникомъ всѣхъ старшихъ жупанôвъ, абы найдальше до 31 с. м. выготовили повнî списы выборчî. Зъ того догадують ся, що Соймъ буде розвязаный въ найблизшôмъ часѣ, а новî выборы мають вôдбути ся въ мартѣ

Зъ Градеца доносять, що вѣсти, будьто бы кн. Александеръ Баттенберґъ вôдкинувъ жертвовану єму пенсію болгарску — суть передчаснî. Князь Баттенберґъ не повзявъ въ тôй мѣрѣ нѣякого ще рѣшеня

Є. Вел. Цѣсарь принимавъ на звычайнôмъ загальнôмъ послуханю мѣжь иншими дра барона Землковского и пôдкоморія ґр. Дунинъ Борковского.

Зъ Петербурга доносять до Köln. Ztg., що въ тамошныхъ кругахъ уважають за правдоподôбне, що міністеръ комунікацій уступить, а его наслѣдникомъ мавъ бы стати ґенералъ Анненковъ. Задля браку ваґонôвъ на полудневыхъ зелѣзницяхъ не можна було перевезти ще до теперь значныхъ припасôвъ збôжевыхъ до ґуберній навѣщеныхъ голодомъ, чимъ царь дуже обуреный.

Зъ Люблина доносять Варшавскому Дневникови, що перестоючôй тамъ войска роблять приготовленя до зимовыхъ маневрôвъ, якî при сприяючôй погодѣ мають вôдбувати войска пѣхоты, кавалеріи и артілеріи. Войска мають бівакувати.

Въ Бразиліи помимо того, що и Фонсека уступивъ, все ще ворохобня не притихає. Опирає ся именно Ріо Ґранде до Суль, и теперь, якъ доносить Бюро Райтера, въ Санъ Павльо троха высше вôдъ Ріо ґранде до Суль, выбухла ворохобня. Вечеромъ дня 14 с. м. на улицяхъ мѣста прийшло до кровавыхъ бôйокъ помѣжь приклонниками ґубернатора и повстанцями. Кôлька осôбъ упало трупомъ, ґубернаторъ подавъ ся до дімісіи.

Новинки.

— **Именованя.** Міністеръ просвѣты именувавъ ґрафа дра Льва Пининьского надзвычайнымъ професоромъ права римского на університетѣ львôвскôмъ; Фридриха Калляя, дотеперѣшного контрактового учителя школы фаховои деревного промыслу въ Закопанôмъ — фаховымъ учителемъ тои школы въ характерѣ сталого урядника державного въ IX кл. ранґи.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ адъюнктови староства въ Дрогобичи, Юліянови Вавравшови, при нагодѣ перенесеня єго въ сталый станъ вôдпочинку, титулъ секретаря Намѣстництва.

— **Преосвященый еп. Юліянъ Куйловскій** при нагодѣ своєи интронізаціи жертвувавъ на руску бурсу св. Николая и польску им. Крашевского въ Станіславовѣ по 50 зр. а крôмъ того 100 зр. для убогихъ мѣста.

— **Ювилеѣ панующихъ.** Въ 1892 роцѣ сходить ся кôлька ювилеѣвъ панующихъ домôвъ въ Европѣ. Дня 8 червня 1892 р. минає 25 лѣтъ вôдъ часу, коли Ихъ Величества Цѣсарь и Цѣсарева короновали ся яко король и королева угорскî. Дня 26 мая будуть обходити даньскій король Христіянъ IX и королева Людвіка своє золоте весѣлє. Дня 27 жовтня грецкій король Юрій I и королева Олґа, срѣбне весѣлє. Такî самî торжества родиннî будуть обходити вел. князь Кароль Александеръ саско-ваймарскій (золоте весѣлє) и князь Ернестъ II саско кобурскій.

— **Раду громадску въ Добромили** розвязало ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 12 грудня а веденє справъ громадскихъ поручило комісареви повѣтовому п. Якову Соколовскому.

— **Огнѣ.** Дня 12 грудня навѣстивъ огонь село Витушинцѣ, повѣта перемыского, и знищивъ до тла все добро двомъ господарямъ. Причиною нещастя була традиційна забава на св. Андрея, де хлопцѣ неосторожно обходили ся зъ папѣросами. — Вчера о пôвъ до 1 год. згорѣли на ґрунтахъ п. Кароля Кисельки у Львовѣ три шопы зъ конюшиною и сѣномъ. Шкода сорозмѣрно незначна.

— **„Руска бібліотека въ Теребовли“** пôдъ такою назвою завязуєсь товариство въ Теребовли, котрого цѣль: ширити просвѣту въ повѣтѣ теребовельскôмъ и и околици. Статуты подано вже до ц. к. Намѣстництва. До бібліотеки мають увôйти всѣ рускî творы появившî ся до сего часу и тî, що выйдуть. Вкладка мѣсячна выносить 50 кр.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôльскôй касѣ ощадности** выслано зъ Тернополя телєґраму до поліціи у Вѣдни, що пошукує ся инспіцієнта зелѣзничого зъ Борокъ, Станіслава Славиковского, котрый по выкрытю крадежи щезъ зъ Борокъ и єсть пôдозрѣный о ту крадѣжь.

— **Алюмініюмъ въ австрійскôмъ войску.** Оногди подали мы въ рубрицѣ „Всячина“, говорячи про новый металь алюмініюмъ, вѣсть, що въ нѣмецкôй арміи роблено пробы, щобы той металь зужиткувати въ войсковыхъ цѣляхъ. Теперь же доносить вѣденьска Milit. Ztg., що и въ нашôй арміи роблять ся подôбнî пробы. На разѣ мають бути веденî на пробу патронташѣ и торністры на патроны зъ алюмініюмъ.

— **Зъ судовои салѣ.** Въ тутешнôмъ судѣ карнôмъ засуджено сими днями дворского паробка зъ Свитарова, Щасного Деця, на 3 мѣсяцѣ тяжкои вязницѣ, котрый задля нелюдскости и занедбаня осторожности бувъ причиною смерти одвои жѣнки, именемъ Журовскои. Рѣчь була така: Въ липни сего року справлявъ Дець хрестины и на тыхъ хрестинахъ посваривъ ся зъ мачохою своєи жѣнки, Мазуркевичовою, и єи приятелькою Журовскою. Дець побивши обѣ жѣнки, выкинувъ ихъ вôдтакъ зъ хаты за дверѣ. А що се було вже пôзно въ ночи и обѣ жѣнки були зъ другого села о пôвтора милѣ то й сховали ся на пôдъ хаты, въ котрôй хрестины вôдбували ся и поклали ся спати заразъ коло самого отвору, котрымъ на пôдъ влѣзли. Дець довѣдавъ ся о тôмъ, вылѣзъ на пôдъ и почавъ Мазуркевичову окладати коломъ, Журовска боячи ся, щобы и єи таке не стрѣтило, усунула ся на бôкъ якось такъ нещасливо, що якъ разъ крôзь отвôръ злетѣла на землю и убила ся на смерть.

— **Инфлюенца,** котра до недавна бушувала у Львовѣ, починає теперь у Вѣдни ширитись на грôзнî розмѣры. Якъ уже вѣдомо, жертвою инфлюенцы упавъ также оногди и Найдостойнѣйшій Архікнязь Жигмонтъ. — Новый рôдъ инфлюенцы. Зъ Россіи доносять, що въ околицяхъ Петербурга засвѣдчили лѣкарѣ многи выпадки нового рода инфлюенцы, котра обявлє ся якимсь помѣшанємъ ума и конвульсіями. Хорî выбѣгають зъ дому, кричать безъ причины, дрожать зо страху на видъ деякихъ найзвычайнѣйшихъ предметôвъ, показують незвичайну силу и вытревалôсть; по сихъ обявахъ починає ся горячка, маєченє, упадокъ силъ и т. д.

— **Весна въ зимѣ.** До Przegląd-у пишуть зъ пôдъ Залѣщикъ: „Вôдъ мѣсяця маємо найкрасшî днѝ весняні, тепло доходить иногдѣ до 16 степенѣвъ. По поляхъ рухъ и пѣсня звенить, бо плуги всюда краютъ скибу а орба хороша Туды и сюды бачишь рôльника, що зерно засѣває и волочить; по зеленыхъ узгôряхъ пасуть ся стада овець; лишь жайворонка не чути, а се дає познати, що то часъ непевный, фальшивый. Въ лѣсахъ надыбleшь цвитучî фіялки, лишь въ души чоловѣка якось тужно, якось не по своему, — мовъ на пересторогу, що се не на добро заносить; що зъ тымъ вôдродженємъ но въ свôй часъ може наступити конанє.

Телеграмы.

Вѣдень 17 грудня. Рада мѣста Вѣдня ухвалила зложити Найясн. Монарсѣ выразы свого сочувства по причинѣ смерти Архікн. Зигмунда. Зъ заграницѣ наспѣло множество телєґрамъ кондоленційныхъ. — Дръ Смолька занедужавъ на катаръ бронхіяльный, але має ся вже лѣпше.

Вѣдень 17 грудня. Пôсля Armeeblatt, постановило Міністерство войны завести вôдъ нового року при кождôмъ вôддѣлѣ войсковôмъ псы до патролѣ и въ тôй цѣли буде систематизоване певне число псôвъ для кождого вôддѣлу.

Берлинъ 17 грудня. Парляментъ ухваливъ значною бôльшостію мыто вôдъ збôжа и вина и приступивъ до позиціи мыта промыслового. — Köln. Ztg. доносить, що въ Парижи вже трохи успокоило ся и правительство вôдступило вôдъ намѣреня вôдкликати свого аґента зъ Софіи.

Римъ 17 грудня. На нинѣшнôмъ конзисторі має бути преконізованыхъ 18 архієпископôвъ и епископôвъ а мѣжь тыми епископы: перемыскій, станіславôвскій и мукачѣвскій.

Софія 17 грудня. Аґентъ францускій, Лянель, ще не выѣхавъ и єсть надѣя, що конфліктъ зъ Франціею буде мирно залагодженый.

Парижъ 17 грудня. Аґентія Гаваса, (котрôй служить Шадурнъ), доказує, що правительство болгарске выдалюючи Шадурна, не повѣдомило о тôмъ францускаго аґента дипльоматичного Лянеля, чимъ нарушило угоду.

Торгъ збôжемъ.

17 Грудня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10·65 11 40	10 50 11 30	10·50 11·50	10·75 11·50
Жито	9·30 10·—	9·— —9 70	9·— —9 85	9 30 10.—
Ячмѣнь	6 58 – 8 –	6·50—7 50	6 40 —7.50	6·75—8·—
Овесъ	7·— —7·50	6·80—7·25	—·— —·—	7·— —7·50
Горохъ	6·25 10·—	6·25 9 —	6·25 10·—	6·50 10·—
Выка	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Рѣпакъ	13.— 13 50	13 —13 50	3·—13 25	13·25 13·75
Хмель	55·— 60·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Конюшина чер.	42 — 55 —	41 —54 —	45·— 55·—	45 —55·—
Конюшина бѣла	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—
Оковита	19·70 20·50	—·— —·—	—·— —·—	—·— —·—

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

и стала такъ заводити, що ажь серце мало не пукло.

Майже въ тôй самôй хвили пробудило ся дитятко на постели и шептало такъ тихо-тихесенько, що бабуся, котра вже трохи не дочувала, таки зовсѣмъ не могла чути:

— Добрый-день, святый Николаю!

А вôдтакъ ще тихше, — такъ що ледви лишь щось шипотѣло: Добрый день.... татуню, мамуню, бабуню....

И дитина спала легонько ажь до рана. А коли вже стало свитати, вôдлетѣло єи слабеньке житє, якъ та маленька пташка въ сонѣчный край, до вѣчно зарѣючого свѣтла.... Тихо погасла лямпа. Страшный сумъ понѣсъ ся по комнатѣ, де бувало такъ часто тупотѣли тî дробненькî нôжки. И здавало ся, якъ бы самъ Сынъ Божій, що висѣвъ на стѣнѣ, похиливъ на хрестѣ голову....

Була то хвиля, коли пѣвнѣ пѣють. Дѣти въ мѣстѣ пробудили ся нинѣ раньше, якъ коли небудь, та бѣгли до вôконъ та свѣтла придивити ся, що имъ св. Николай принѣсъ.

А по комнатѣ Жансôвъ роздавъ ся крикъ и тяжкій плачь.

Зъ тои поры не робивъ вже Жансъ нѣколи николайкôвъ на вечеръ святого Николая.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернадиньска ч. 7.

кождого часу набути можна руску

БИБЛІЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповнюючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр 50 кр. въ пересылкою почтевою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. въ пересылкою почтовою.

Пайкрасшимъ дарункомъ на Рôздво и Новый Рôкъ єсть **добрый корсетъ,** а такій можна лишь купити въ склепѣ

„SANS RIVAL“ MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львовѣ Площадь Галицкѣй ч. 15.

въ гмаху Банку гипотечного поручає правдиви паризкй **Горсеты дамскй** найновѣйшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ станомъ à la Sirene C. P. à 3·50, 4·50, 5·—, 6·50, шарй, креме и бѣлй. — Nouveautes Corset Stefanie à 3·50, 4·—, 5·— Brykle на 5 гузиковъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, нитяный. Дрелихъ à 3, 3·50, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цм. довгій нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякй части рôжнои величины суть завше на складѣ вôдъ 1.50—20 зр.

Всякй замовленя зъ провинціи выконуют ся якъ найскорше.

Старй корсеты приймають ся до направы.

ДЗЄВОНЬСКІЙ и ҐІҐЕЛЬ,

Львôвъ, ул. Галицка 6.

поручають по цѣнахъ найнизшихъ

великій выбôръ ручныхъ роботъ дамскихъ

розпочатыхъ и покôнченыхъ въ найсвѣжѣйшôмъ вкусѣ. Всякй приборы до шитя, гафту и гачкованя. Хустки повстяни, рукавички дамскй, мужескй и дитинячй. — Мыделка и парфумы.

Препорученя зъ провінціи сповняємо вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

антикарь у Львовѣ (улиця Жовкôвска, побôчь рампы

поручає:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1891.

Вп. Брониславъ Виткевичь, антикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко офиціялистъ приватный и зôставати зъ моєю родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якй менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровля Лєопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣємъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

ПА-

расолѣ у великôмъ выборѣ, **Кальошй** американьскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы триковй, бѣлье Єґера, итп. поручає найдешевше маґазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ, тоалетныхъ итп.

Павла Лянґнера,

передъ тымъ

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданє даромъ.

Зъ причины великихъ транспортôвъ набѣлу масло знатно потанѣло, бо по 20 кр. на кождому кілю лишь у

Б. ШРАИБЕРА,

улиця Руска ч. 8 у Львовѣ.

Дичину купує за готôвку.

„Реґуляторъ“

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштує 35 кр. На провинцію высылає ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Подяка.

Коломыя 27/XI 1891.

Высокоповажаный Пане!

Вашому „РЕҐУЛЯТОРОВИ“ виненъ я моє цѣлковите выздоровленє и увôльненє вôдъ прикрои жовтачки; не залишивъ я сего для добра людскости якъ въ Коломыѣ и Чернôвцяхъ, такъ такожь въ окрестности розголосити, за що и Вамъ тоже при сѣй нагодѣ найсердечнѣйше моє признанє складаю.

Упросили мене мой знакомй, котрй просто до Васъ удавати ся не знають, о той „РЕҐУЛЯТОРЪ“, тожь прошу прислати ласкаво для мене вôдворотною почтою 10 коробокъ „РЕҐУЛЯТОРА“ за побранємъ почтовымъ.

Зъ поважанємъ

Озіяшь Розенберґъ,

купець въ Коломыѣ.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Брониславa Виткевича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

Equitable.

Найбôльше Товариство асекураційне на свѣтѣ, концессіоноване въ Австріи 11 жовтня 1882 р.

Резерва для убезпеченыхъ въ Австріи мусить бути въ Австріи складана, а крôмъ того служить на покрытье убезпеченъ палаты Товариства у Вѣдни (Stock im Eisenplatz), вартости 2 миліонôвъ.

Ґенеральна аґенція для Галичины и Буковины у Львовѣ ул. Валова ч. 3. пôдъ управленємъ И. Піепеса.

Найбôльше	Найпевнѣйше	Найкористнѣйше
Станъ убезпеки зъ кôнцемъ р. 1890 1,801.656.182 злр. Новй интереса въ року 1890 509,565.267 злр.	Майно власне зъ кôнцемъ р, 1890 298,109.361 миліонôвъ злр.	Резерва зыскôвъ, въ котрôй мають удѣлъ убезпеченя злр. 59,351.11

Всякй комбинаціи убз еэч еэ нь на житье.

Надзвычайнй користи.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французкій кураційный**

COCNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ 3/4 літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.